

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg bare sige til ministeren, at den menneskelige hukommelse jo er behæftet med svagheder, det må erkendes, men derfor har vi altså også i oppositionen gjort grundige notater over hele forløbet, så vi kan gå tilbage og se skridt for skridt, hvad der skete, og jeg er ikke i tvivl om, at ministeren har noget tilsvarende.

Derfor er de ting, som jeg f.eks. fremførte for hr. Dohrmann til korrektion af de forkerte oplysninger, hr. Dohrmann kom med, ikke alene baseret på min korttidshukommelse, for jeg erkender, at den ville kunne svinge. Men jeg har altså inden denne debat været nede efter mappen, og ministeren kan se, at jeg faktisk har mappen her med alle disse notater, som jeg selvfølgelig har slået tilbage i for at være sikker på, at det, jeg sagde fra talerstolen, var fuldstændig korrekt.

Jeg vil i øvrigt også råde hr. Dohrmann og andre til lige at gå tilbage i papirerne og se tallene igennem, inden de boltrer sig med dem på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg må bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at hvis den stak papirer er det, der stammer fra et langt forhandlingsforløb, så kan jeg beklage, at hr. Keld Albrechtsen ikke har haft tid til at kigge på dem, siden vi stoppede drøftelserne lige før påske.

Det er notorisk forkert, når hr. Keld Albrechtsen siger, at oppositionen ikke flyttede sig. Jeg er sikker på, at hr. Keld Albrechtsen kan bekræfte, at det første udspil, der kom fra oppositionen, opererede med en reduktion på kvælstof på 50 pct. inden 2009. Det fik vi bekræftet under forhandlingerne, for vi var måske lidt usikre på, om det virkelig kunne være rigtigt.

Op grunden til, at oppositionen flyttede sig, var jo, at man ikke havde gennemregnet konsekvenserne af det forslag, man fremsatte, for så vil jeg nægte at tro, at ansvarlige partier kunne fremsætte et forslag, der fik de beskæftigelsesmæssige konsekvenser, som det viste sig. Det var også derfor, at oppositionen pludselig blev bange for sin egen skygge og måtte konstatere, at de tal, der var fremlagt, var alt, alt, alt for vidtgående, og derfor begyndte man at rebe sejl.

Det er konsekvenserne af de drøftelser, vi havde, og hvis man ikke kan huske det, så er jeg sikker på, at man kan kigge tilbage i papirerne, hvis man i øvrigt har gjort notaterne undervejs.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg sagde netop, at da vi på det første møde havde drøftelsen af, hvordan vi skulle lave den beregning, blev der jo spurgt til, hvordan det fosfor skulle opfattes, og der svarer bl.a. hr. Touborg og jeg meget præcist ministeren. Jamen det kan ikke nytte, at miljøministeren ryster på hovedet, for det var det, vi gjorde. Vi bad om, at man satte regeringens fosforforslag ind i beregningerne. Sådan var det. Så siger jeg, at det blev misforstået af ministrene, og så blev det rettet dagen efter, fair nok.

Men så er det bare, jeg siger, at så skal hr. Dohrmann efter min opfattelse ikke stå her i Folketingssalen og bruge et tal, som vi alle sammen dagen efter var enige om ikke var det rigtige tal. Det var bare det, jeg klandrede hr. Dohrmann og andre for, og det burde ministeren da også klandre hr. Dohrmann for. Uanset hvad baggrunden kan have været, og hvilke misforståelser der kan have været – om jeg husker rigtigt, eller ministeren husker rigtigt – så er det under alle omstændigheder dybt beklageligt, at hr. Dohrmann bruger et tal, som vi alle sammen er enige om ikke var det rigtige tal.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Da oppositionen fremsatte sit forslag, sad viovre i Miljøministeriet og pindede hvert enkelt element ud af oppositionens udspil for at være fuldstændig sikre på, at det arbejdede, vi så overdrog til DMU og til FødevareØkonomisk Institut, hvilede på et enigt grundlag. Jeg husker det fuldstændig, som om det var i går. Vi sad med hvert enkelt element og fik bekræftet fra oppositionen, om det nu var det, de mente. Der blev rundt om bordet nikked til, at det var det, oppositionen mente, og at det var det, der blev beregnet på.

Da resultatet af beregningerne så blev fremlagt, kunne man godt fra oppositionens side se, at et resultat, der betød mellem 17.000 og 27.000 yderligere ledige, ville partier som Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og SF jo ikke kunne leve med. Derfor korrigerede man på de første tal, der var kommet frem. Det er den film, som vi alle sammen så under forhandlingerne.